Joan Boher

Joan Boher (Sant Pere Pescador, 1976) és especialista en activitats de dinamització i foment de la lectura en els clubs de lectura i en els tallers d'escriptura. Narrador oral amb més de 10 anys de dedicació professional treballant per a biblioteques, escoles i editorials. Debuta com a novel·lista amb Obre´m la nevera i et diré qui ets (Stonberg editorial, 2015), una divertida obra on ficciona la vida dels estudiants universitaris a la ciutat de Girona. http://www.joanboher.cat/ Troba els seus llibres a les biblioteques: http://dom.cat/za7

1. Faig aquesta feina perquè...

La vida m'ha fet així. De fet, quan em demanen quina és la meva feina, no tinc gaire clar què haig de contestar. Treballo en el camp de la narració oral, la dinamització de la lectura, l'escriptura i realitzo diferents tallers de formació.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

FRESCA. Crec que molt sovint la literatura cau en una reflexió excessiva i sembla més aviat un mitjà per a l'exterioització dels dimonis interiors de l'autor que no pas un instrument de gaudi al servei del lector. Borges, un autor gens popular, defensava aquesta recerca del plaer literari.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

El de la biblioteca del meu poble, Sant Pere Pescador. Era biblioteca, casal d'avis, sala d'actes... jo no tenia clar quin era el funcionament de la biblioteca així que si m'agradava algun llibre el robava i després el tornava. Ara veig que les visites escolars que es fan a les biblioteques tenen una gran utilitat, cal explicar als nens que no cal robar els llibres. Clar, que robar-los, és molt més emocionant... caldria tenir en compte aquest recurs com a sistema d'animació a la lectura.

4. Penso que les biblioteques són...

Elements necessaris en el nostre sistema cultural. Crec que -tal com estan plantejades- en un futur quedaran obsoletes. Em refereixo que no serà necessari anar a la biblioteca perquè ja existiran les biblioteques en línia. De fet, a dia d'avui, això ja és possible. Possiblement, en el futur caldrà pensar les biblioteques com a espais on conèixer els llibres i realitzar múltiples activitats culturals, coses que no es poden fer per Internet.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Sens dubte, Rayuela de Julio Cortázar. És un llibre diferent que provoca amor i odi a parts iguals. Ho entenc perfectament. Cortázar escriu, entenc jo, en contra de la novel·la tradicional on s'explica una història amb inici, nus i desenllaç i on tots els elements són fàcilment comprensibles per al lector. Cal doncs deixar-se portar pel joc literari que planteja l'escriptor i no flagel·lar-se si hom es troba fragments que no entén. Una vegada, en un club de lectura, un lector m'explicava que El nom de la rosa d'Umberto Eco era molt difícil perquè hi havia fragments en llatí. Te'ls saltes, no hi veig el problema.

6. Llegir és recomanable per...

Llegir és l'esport de la ment, no l'únic, però sí el més complet. Vivim en una societat que dóna molta importància al cos i oblida el coneixement, la fantasia i la creativitat. Només cal fer un estudi comparatiu en el centre de la nostra ciutat: quantes botigues de roba interior femenina trobem? I quantes llibreries? Queda clar, doncs, quines són les prioritats i interessos de la nostra societat.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"Per què hauríem de llegir el teu nou llibre Obre'm la nevera i et diré qui ets?" Perquè tots hem estat joves i sempre és bo recordar aquella època en que vivíem amb poca cosa, l'amistat era tot el que teníem i la nostra preocupació principal era si l'endemà tornaríem a veure la persona que ens agradava. Tota la resta de necessitats que hem construït amb els anys són supèrflues, és en aquest sentit que de tant en tant cal recordar i reviure el que és bàsic. En fer-ho, ben segur que un bon somriure ens il·luminarà la cara.

Data de l'entrevista: 2015-04-22